

RECHTSPRAAK

werknemer/Electro Coat BV

Afwijzing verzoek om de arbeidsovereenkomst te herstellen en aan werknemer een billijke vergoeding toe te kennen. Werkgever heeft in redelijkheid kunnen besluiten arbeidsplaatsen te laten vervallen in het kader van een reorganisatie die noodzakelijk was om een faillissement te voorkomen. Afspiegelingsbeginsel juist toegepast.

Werknemer is op 7 januari 2008 bij Electro Coat BV (hierna: Electro Coat) in dienst getreden. Op 16 november 2015 heeft Electro Coat bij het UWV voor onder andere werknemer een ontslagvergunning aangevraagd op grond van bedrijfseconomische omstandigheden. Bij beslissing van 22 januari 2016 heeft het UWV Electro Coat toestemming verleend de arbeidsovereenkomst met werknemer op te zeggen. Werknemer verzoekt Electro Coat te veroordelen de arbeidsovereenkomst met terugwerkende kracht vanaf 1 maart 2016 te herstellen en Electro Coat te veroordelen tot betaling van een billijke vergoeding.

De kantonrechter oordeelt als volgt. Uit de jaarrekeningen die Electro Coat heeft overgelegd blijkt duidelijk dat het bedrijfsresultaat sinds 2012 negatief is. Hieruit volgt dat Electro Coat voldoende onderbouwd aannemelijk heeft gemaakt dat er sprake is van een aanhoudende verliesgevende situatie die maakt dat er sprake is van verslechterde bedrijfseconomische omstandigheden. Door Electro Coat is bovendien onderbouwd gesteld, door middel van het overleggen van een prognose over 2016, dat zonder het doorvoeren van verdere bezuinigingen op personeelskosten, het bedrijfsresultaat voor 2016 onverminderd negatief zal zijn. Ook is door Electro Coat voldoende onderbouwd gesteld dat er sprake is van werkvermindering, hetgeen onder andere blijkt uit het aantal vierkante meters spuitwerk dat thans nog door Electro Coat wordt verzorgd. Op grond van het vorenstaande komt de kantonrechter tot het oordeel dat er sprake is van bedrijfseconomische redenen die maken dat Electro Coat in redelijkheid heeft kunnen besluiten arbeidsplaatsen te laten vervallen in het kader van een reorganisatie die noodzakelijk was om een faillissement te voorkomen. Bij de beantwoording van de vraag of het afspiegelingsbeginsel juist is toegepast, wordt als uitgangspunt genomen dat de werkzaamheden van werknemer voor 70% uit spuitwerkzaamheden bestaan. Dit betekent dat, nog daargelaten hoe het zit met de door hem verrichte werkzaamheden op andere afdelingen, werknemer in ieder geval als 'spuiter' is aangemerkt door Electro Coat. Wat betreft het antwoord op de vraag welke personen eveneens als spuiter moeten worden aangemerkt en welke niet, en derhalve welke personen binnen dezelfde functiegroep als werknemer werkzaam zijn, verschillen partijen hardgrondig van mening. Daar waar Electro Coat stelt dat de heren X en Y eveneens spuiters zijn, stelt werknemer dat dit niet het geval is en dat samen

met hem de heren A en B spuiters zijn. Wat daarvan ook zij, bij bestudering van het personeelsoverzicht, blijkt dat werknemer van alle hiervoor genoemde personen het minst lang in dienst is. Dit betekent dat ook al zou de stelling van werknemer juist zijn en zou het afspiegelingsbeginsel zijn toegepast op de door hem genoemde personen, dan nog was werknemer de eerst aangewezen die voor ontslag in aanmerking genomen moest worden. Aldus kan het betoog van werknemer niet leiden tot het oordeel dat de ontslagvergunning niet verleend had mogen worden. De stelling van werknemer dat de functies van 'spuiter', 'binder' en 'inpakker' onderling uitwisselbaar zijn, snijdt geen hout. Door werknemer is immers desgevraagd verklaard dat hij bepaalde taken die horen bij de functie van 'binder' of 'inpakker', waaronder het rijden met een hefttruck, niet beheerst. Daarmee komt de stelling van Electro Coat dat werknemer de bij de functie van 'binder' en 'inpakker' behorende taken niet zelfstandig kan uitvoeren, vast te staan zodat er om die geen reden sprake kan zijn van onderling uitwisselbare functies. Volgt afwijzing van de vorderingen van werknemer.

Instantie: Rechtbank Limburg

Datum uitspraak: 20-06-2016

ECLI: ECLI:NL:RBLIM:2016:5247

Zaaknummer: 5045790/AZ/16-188 20062016

Rechters: J. de Schreurs-van Langemheen

Advocaten: W.H.A. Bos en M.T.M. Zusterzeel

Wetsartikelen: 7:682 BW, 7:669 lid 3 onderdeel a BW en 13 Ontslagbesluit